

Въ Видинъ отъ незапомнени години живѣлъ въ турско време старъ родъ съ презиме Шишмановци. Този родъ, изглежда, нѣкога да е билъ богатъ, ималъ е имоти и се занимавалъ съ тѣрговия. Между другитѣ търговски родове въ Видинъ, той заемалъ първо мѣсто. Разполагалъ съ стока и пари. Тѣй се минали около 300 години (1470—1770 г.) отъ смъртъта на последния Срацимировъ синъ Константинъ.

Въ 1848 година единъ маджарски писателъ, на име Егреси, поради война въ Будапеща, избѣгалъ въ Видинъ. Той се сприятелилъ съ турцитѣ, които били маджарски приятели, и поискалъ да узнае, какви семейства по родъ и вѣра живѣятъ въ Видинъ. Като се сближилъ съ гражданитѣ и изучавалъ тѣхното минало, той се срещналъ и съ търговското семейство Емануилъ Шишманоглу. Зачудилъ се, отъ где може да има въ Видинъ такова име. Обаче отъ маджарски и нѣмски книги Егреси узналъ, че въ Видинъ, преди да дойдатъ турцитѣ, имало български царъ Срацимиръ Шишманъ. Това го подсѣтило да разпита, дали сегашнитѣ Шишмановци не сж потомци отъ царъ Срацимировия родъ. Но презъ турско време българитѣ отъ страхъ криели рода си, защото турцитѣ не търпѣли такива родове. Шишмановци, както и другитѣ граждани, се прикривали, отговаряли, че нищо не знаятъ.

Маджарскиятъ писателъ настоявалъ, че днешнитѣ Шишмановци въ Видинъ сигурно сж потомци на царъ Срацимира, когото султанъ Баязидъ пленилъ въ 1396 г. и го пратилъ на заточение въ Бруса (Мала Азия).

Гражданитѣ въ Видинъ много се зачудили, като чули тѣзи думи на маджарския писателъ, и почнали да разпитватъ тогавашния старъ търговецъ Емануилъ Иванъ Шишманоглу. Емануилъ или Манолъ, както българитѣ го наричали, казалъ, че нищо не знае за своя родъ. Отъ царъ Срацимира и сина му Константина, който вдигналъ възстание противъ турцитѣ въ